

KRUSZCZYNA (1) *sb f*

[*sg N* kruszczyzna.] ◊ *pl A* kruszczyzny. ◊ [*I* kruszczynami.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Metal, produkt wytopu rudy, kruszcu:* Ieſt theż bárzo pomocno oczom poćiekłym/ gdy ie wodą omywa w ktorey gáfzą bądź żelázo/ ſrebro/ złoto álbo ine kruſzczyny. *SienLek* 67v; [Ale też łą y ine Lekárłtwá z źiemie/ Po ktore ſie Gornicy głębokó w źiemie kopáią [...] dobywáiąc Kruſzczow rozmáitych/ z ktorych potym wypaláią Kruſzczyny Rozmáite (A ty Lácinnicy Metálla rzekáią) *SienHerb* 256 (*Linde*); Miedz s ktorey Mofiádz bywa/ Cená z ktorey Kunterfał odganiáią/ Też y Cenober/ ktory z Trtęci palą/ iáko y Bláiwás/ bláygel/ y miniją palą. Bo to wſzyftko Kruſzczynámi zowiemy/ Przeto iż od kruſzczu ſwoy początek máią *SienHerb* 257 (*Linde*)].

2. [*bot. Rhamnus frangula L. (Rost); kruszyna, krzew z rodziny szakłakowatych (Rhamnaceae):* Kruſzczyná/ Frangula. Faulbaum/ Zapffenholtz/ Leufzbaum. *SienHerb* K2# v.]

Cf **KRUSZCZ**, [**KRUSZCZYNA**], **KRUSZEC**

TG